

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 2595
Ημερομ. Κατάθεσης: 2/9/2020

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Δρ. ΔΙΟΝΥΣΙΑ – ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Βουλευτής Ηλείας – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς:

την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων,

κα Νίκη Κεραμέως

Αθήνα, 25 Αυγούστου 2020

Σας καταθέτω το άρθρο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Εθνικός Κήρυξ», στο οποίο εμπεριέχονται προτάσεις για την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και την δημιουργία ειδικού «αποθεματικού ταμείου».

Η αναφέρουσα Βουλευτής

Δρ. Διονυσία – Θεοδώρα Αυγερινοπούλου

Πρόεδρος της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος της Βουλής

Βουλευτής Ν. Ηλείας, Ν.Δ.

Μητροπόλεως 1, 10557, Αθήνα, τηλ.: 2103709632

email: d.avgerinopoulou@parliament.gr

V

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

beta

Τρίτη, 25 Αυγούστου, 2020

Σημερινή Έκδοση

NY 66 F

Αθήνα 91 F

EUR -> USD 1,1847

Περίπτερα

25/8/2020 - Τα νεότερα δεδομένα για τα εμβόλια έναντι του νέου κορωνοϊού • 25/8/2020 - Αερ

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Οπως τα βλέπω

Ευρωκίνηση

Education Minister Niki Kerameus. (Photo by Eurokinissi/ ANA/ Yiannis Kolesidis)

17/7/2020

Του Κωνσταντίνου Λυκογιάννη

Τι θα έλεγα, αν μπορούσα, στην υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως

Κυρία Υπουργέ,

Πρώτα να σας ευχηθούμε υγεία και δύναμη για να φέρετε εις πέρας το μεγάλο άθλο της αναμόρφωσης της Ελληνικής Παιδείας που αναλάβατε. Οι ευχές μας και οι προσευχές μας θα σας συνοδεύουν στον εθνοσωτήριο δρόμο που αρχίσατε.

Όπως διαβάζουμε, λόγω της υπερβολικής αύξησης των ενοικίων, οι φτωχοί φοιτητές που προέρχονται από την επαρχία, αντιμετωπίζουν θέμα τροφής και στέγης. Είναι άδικο οι φιλομαθείς αλλά φτωχοί φοιτητές της επαρχίας να αντιμετωπίζουν αυτό το πρόβλημα. Δεν πρέπει η ανώτερη Παιδεία να αποτελεί προνόμιο αυτών που μπορούν να αντεπεξέλθουν στα έξοδα διαβίωσης στη πόλη. Και από ό,τι ξέρουμε δεν υπάρχει πρόνοια ούτε και σχέδιο 'α αντιμετωπιστεί θεσμικά αυτό το πρόβλημα.

επιστημονες που, μετα τις σπουδές τους, ανεξαρτήτως αν έμειναν στην πατρίδα ή μετανάστευσαν στο εξωτερικό, διακρίθηκαν επαγγελματικά στο αντικείμενό τους και διέπρεψαν με τις βασικές γνώσεις που απέκτησαν δωρεάν από τα ελληνικά πανεπιστήμια, πληρωμένες από τον Έλληνα φορολογούμενο.

Φυσικά, επειδή η Ανώτατη Παιδεία στη χώρα μας είναι «δικαίωμα», οι εν λόγω επιστήμονες, δεν χρωστάνε σε κανένα τίποτα. Σαν πολιτισμένοι άνθρωποι όμως, πρέπει να έχουν πιο πολύ αναπτυγμένη την ευαισθησία τους και ως εκ τούτου να αναγνωρίζουν ότι έχουν κάποια υποχρέωση προς στη χώρα τους και το πανεπιστήμιό τους. Ειδικά οι απόδημοι, που, μη πληρώνοντας φόρους, δεν επιστρέφουν τίποτα στον Έλληνα φορολογούμενο. Επαναλαμβάνω, νομικά δεν χρωστάνε σε κανέναν τίποτα, αλλά ηθικά δεν χρωστάνε κάτι σε αυτούς που πλήρωσαν να αποκτήσουν αυτοί τις απαιτούμενες γνώσεις για να διαπρέψουν;

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις παραπάνω δύο αυτές αλήθειες, την ανάγκη παροχής τροφής και στέγης των απόρων φοιτητών και τη προκοπή των δωρεάν σπουδασμένων Ελλήνων επιστημόνων, κυρία υπουργέ, θα θεωρούσα ευχής έργο αν μπορούσατε να βρείτε κάποιο τρόπο ώστε να παντρέψετε αυτές τις δύο αλήθειες. Οι ευεργετηθέντες να προσφέρουν ετησίως ένα ελάχιστον από το περίσσειμά τους και έτσι να επιστρέφουν κάτι στους ευεργέτες τους, ώστε να ευεργετηθούν αυτοί που έχουν σήμερα ανάγκη. Εντάξτε αυτή την ανάγκη στο κατάλογο των στόχων σας. Βρείτε τον τρόπο να εμπνεύσετε τους σπουδασμένους μας. Υπάρχουν πολλοί τρόποι. Εφόσον υπάρχει ανάγκη φτηνής στέγης, θα μπορούσατε να πάρετε τη πρωτοβουλία, ως υπουργός Παιδείας, να δημιουργηθεί ένα «Αποθεματικό Ταμείο», το προϊόν του οποίου θα εξασφάλιζε θεσμικά τη χρηματοδότηση «Φοιτητικής Στέγης», για φοιτητές που, όπως διαβάζουμε, τόσο επιτακτικά χρειάζεται ο άπορος φοιτητικός κόσμος της επαρχίας. Ο,τι μπορεί καθένας. Ενας μπορεί 100 το χρόνο, άλλος 500, άλλος 1.000, άλλος 10.000, ή περισσότερα ή και λιγότερα.

Πα' όλο που στην Αμερική το πτυχίο των ιδιωτικών πανεπιστημίων κοστίζει εκατοντάδες χιλιάδες, οι απόφοιτοι αισθάνονται υποχρεωμένοι να συνεισφέρουν κάτι στο αποθεματικό του πανεπιστημίου τους. Γιατί όχι και οι Έλληνες απόφοιτοι που πήραν δωρεάν παιδεία; Φυσικά δεν αναμένω να δημιουργηθεί Αποθεματικό Ταμείο του μεγέθους των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, ειδικά της Αμερικής. Θα βοηθούσε όμως σημαντικά να αναδειχτεί το ηθικό χρέος των ανά το Κόσμο Ελλήνων αποφοίτων και να δημιουργηθεί η κουλτούρα μερικής επιστροφής ενός ελαχιστοτάτου ψιχίου του πλούτου που απέκτησαν με τη δωρεάν πανεπιστημιακή εκπαίδευση στη χώρα τους. Στη ζωή δεν πρέπει να είναι τίποτα δωρεάν. Όταν κάποιος παίρνει χωρίς να δίνει, τουλάχιστον κάτι, τότε κάποιος αδικείται.

Είμαι σίγουρος πως υπάρχουν εκλεκτοί άνθρωποι του πνεύματος, των επιχειρήσεων, πολιτικής, ή και υπαλλήλων του υπουργείου σας, που θα μπορούσαν, με την προτροπή αι υπό την αιγίδα σας, να αναλάβουν την ευθύνη να συστήσουν αυτόν τον φορέα που θα έδινε

Άρχες θα χρειαστεί να παίξουν πρωταρχικό ρόλο για τη πληροφόρηση και τη ποιότητα των αποδήμων αποφοίτων για την ορθότητα του εγχειρήματος. Υπάρχουν επίσης πολλοί συνταξιούχοι απόφοιτοι και θα μπορούσαν, σκοτώνοντας το χρόνο τους, να συμβάλουν σε αυτό το ωραίο έργο. Οι ευπορούντες Έλληνες απόφοιτοι πρέπει να δουν ότι υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι σε κατάσταση που και αυτοί πιθανόν να βρέθηκαν στα φοιτητικά τους χρόνια. Αν μπορούν, δεν αξίζει τον κόπο να βοηθήσουν; Η προσφορά κάνει και δείχνει τον «άνθρωπο». Με την προσφορά βρίσκουμε τον εαυτό μας και γινόμαστε «άνθρωποι». Και για ένα «άνθρωπο» ευτυχία είναι να δίνεις.

Κυρία Υπουργέ,

Είμαι βέβαιος ότι οι απόφοιτοί μας θα ανταποκριθούν θετικά σε μια τέτοια ωραία προσπάθεια και ως εκ τούτου εξαρτάται από εσάς να βοηθήσετε να αναδείξετε το «καλό» που υπάρχει μέσα μας και να μη το αφήσουμε θαμμένο κάτω από την αδιαφορία και τον εγωισμό μας. Εκτός από δικαιώματα έχουμε και υποχρεώσεις και σε μια ευνομούμενη κοινωνία ο πολίτης υποχρεούται να υπακούει, όχι μόνο στον γραπτό, αλλά και στον άγραφο νόμο και τις αξίες του ήθους.

Οι απόψεις των συνεργατών που δημοσιεύουμε δεν αντανakλούν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας.

Δυστυχώς, δεν πήγα και ούτε θα πάω ετούτο το καλοκαίρι στην Ελλάδα

Και το παράπονό μου είναι που δεν θ' ανάψω το καντήλι στον τάφο των γονιών μου και των αδερφών μου.

Δεν θα μπω στο πατρικό μου σπίτι να πάρω στα χέρια μου την μαγκούρα του παππού μου και τα παλιά φθαρμένα γυαλιά του.

Δεν θα προσευχηθώ στο εικονοστάσι του σπιτιού μου, που προσευχόμουν τότε στις δύσκολες στιγμές της οικογένειάς μου και δικές μου. Δεν θα πατήσω στη χωμάτινη αυλή μου που πρωτόδα τον ήλιο. Να κοιτάξω πάλι πάνω από τις οροσειρές των ψηλών βουνών που κόνταιναν την όρασή μου.

Να ακούσω από τους γειτόνους -όσοι ζουν ακόμη- το «καλώς όρισες Σπύρο καλό καλοκαίρι, να 'ρθεις με τη γυναίκα σου στο σπίτι να φάμε και να θυμηθούμε τα παλιά».

Θυμούνται οι γειτόνοι, όσα κι εγώ και πάρα πάνω, από τα χρόνια εκείνα που δανειζόμασταν ο ένας τον κασμά και το ξινάρι τα' αλλουνού να ξεχερσώσουμε δυο μέτρα ακόμη γη για δέκα σπόρους σταριού που θα γίνουν μια σφελίδα ψωμί στο οικογενειακό τραπέζι. Κοινές οι πιο πολλές μνήμες με τους συγχωριανούς, καταγραμμένες ίσως σε διαφορετική σελίδα του θυμικού.

Σε κανέναν δεν λέω όχι όταν με καλούν, μ' αρέσει η απλότητα των νοικοκυραίων του χωριού μου, οι κουβέντες από τα παλιά το σπιτίσιο φαγητό, το δροσερό κρασί από το αμπέλι τους, σερβιρισμένο στα κοντά χοντρά ραβδωτά ποτηράκια και στο τέλος το γλυκό του κουταλιού από την κερασιά του κήπου τους.

Όχι, δεν θα πάω φέτος στη γη που με γέννησε. Στη γη που αγάπησα και καλλιέργησα με ζήλο κόπο και ιδρώτα.

Στη γη που κοιμούνται αιώνια οι προγονοί μου, στις ρίζες μου που όσα κλαδιά κι αν πέταξαν στην ξενιτιά οι ρίζες τους είναι εκεί που είναι οι δικές μου.

Όχι δεν θα μπορέσω να πάω φέτος στην πατρίδα μου. Ο κορωνοϊός χτυπά πιο πολύ τις ευαίσθητες ηλικίες, η σύζυγος κι εγώ είμαστε εκεί και πιο πάνω ακόμη και με προβλήματα υγείας. Γι' αυτό δεν θα γεμίσω φέτος τα πνευμόνια μου με την ευωδιά του λεμονανθού, του

γευτώ την Θεϊκή γεύση του αγιωργίτικου κρασιού, την μεθυστική οσμή του ούζου και του ψημένου χταποδιού. Δεν θα παρεάσω με συγγενείς και φίλους που περνάγαμε μαζί τα τελευταία 25 καλοκαίρια. Δεν θα ξαπλώσω στην χαϊδευτική αμμουδιά του Κορινθιακού...

Ο άνθρωπος όλων των εθνών των φυλών και των χρωμάτων είναι φορέας μιας διαφορετικής ανεξίτηλης μνήμης, χαραγμένης από ιδιαίτερα βιώματα, ανάγκες και κλιματολογικές συνθήκες. Ζει με αυτές όπου και νάναι και σε όποια γωνιά του Πλανήτη κι αν βρεθεί.

Οι απόψεις των συνεργατών που δημοσιεύουμε δεν αντανακλούν κατ' ανάγκη και τις απόψεις της εφημερίδας.

ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ ΑΜΕΡΙΚΗ ΚΥΠΡΟΣ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ
ΚΟΥΖΙΝΑ & ΤΑΞΙΔΙ ΑΓΓΕΛΙΕΣ ΑΡΧΕΙΟ & ΕΝΘΕΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΕΜΑΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ακολουθήστε μας

♥ Προτείνετε

🐦 Tweet

f Κοινοποίηση

Ταξινόμηση με βάση τα καλύτερα ▾

Ξεκινήστε την συζήτηση...

ΣΥΝΔΕΘΕΙΤΕ ΜΕ

Ή ΕΓΓΡΑΦΕΙΤΕ ΜΕ ΤΟ DISQUS ?

Όνομα

Γράψτε το πρώτο σχόλιο.

✉ Συνδρομή

D Προσθέστε το Disqus στην ιστοσελίδα σας Προσθέστε το Disqus Προσθήκη

ΑΠΟΨΕΙΣ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Δεν θα πάω φέτος στη γη που με γέννησε

Ευρωκίνηση

Ο φάρος Βρυσάκι στο Λαύριο την Κυριακή 19 Αυγούστου 2018, παγκόσμια ημέρα των φάρων. (EUROKINISSI/1 ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ)

Σ

ΟΠΩΣ ΤΑ ΒΛΕΠΩ : Τι θα έλεγα, αν μπορούσα, στην υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νίκη Κεραμέως.

Κυρία Υπουργέ,

Πρώτα να σας ευχηθούμε υγεία και δύναμη για να φέρετε εις πέρας το μεγάλο άθλο της αναμόρφωσης της Ελληνικής Παιδείας που αναλάβατε. Οι ευχές μας και οι προσευχές μας θα σας συνοδεύουν στον εθνοσωτήριο δρόμο που αρχίσατε.

Όπως διαβάζουμε, λόγω της υπερβολικής αύξησης των ενοικίων, οι φτωχοί φοιτητές που προέρχονται από την επαρχία, αντιμετωπίζουν θέμα τροφής και στέγης. Είναι άδικο οι φιλομαθείς αλλά φτωχοί φοιτητές της επαρχίας να αντιμετωπίζουν αυτό το πρόβλημα. Δεν πρέπει η ανώτερη Παιδεία να αποτελεί προνόμιο αυτών που μπορούν να αντεπεξέλθουν στα έξοδα διαβίωσης στη πόλη. Και από ό,τι ξέρουμε δεν υπάρχει πρόνοια ούτε και σχέδιο για να αντιμετωπιστεί θεσμικά αυτό το πρόβλημα.

Επίσης ξέρουμε ότι η χώρα μας και όλος ο κόσμος είναι γεμάτος από διακεκριμένους Έλληνες επιστήμονες που, μετά τις σπουδές τους, ανεξάρτητα αν έμειναν στη πατρίδα ή μετανάστευσαν στο εξωτερικό, διακρίθηκαν επαγγελματικά στο αντικείμενό τους και διέπρεψαν με τις βασικές γνώσεις που απέκτησαν **δωρεάν** από τα Ελληνικά Πανεπιστήμια, πληρωμένες από τον Έλληνα φορολογούμενο.

Φυσικά, επειδή η Ανώτατη Παιδεία στη χώρα μας είναι «δικαίωμα», οι εν λόγω επιστήμονες, δεν χρωστάνε σε κανένα τίποτα. Σαν πολιτισμένοι άνθρωποι όμως, πρέπει να έχουν πιο πολύ αναπτυγμένη την ευαισθησία τους και ως εκ τούτου να αναγνωρίζουν ότι έχουν κάποια υποχρέωση προς στη χώρα τους και το πανεπιστήμιό τους. Ειδικά οι απόδημοι, που, μη πληρώνοντας φόρους, δεν επιστρέφουν τίποτα στον Έλληνα φορολογούμενο. Επαναλαμβάνω, νομικά δεν χρωστάνε σε κανένα τίποτα, αλλά ηθικά δεν χρωστάνε κάτι σε αυτούς που πλήρωσαν να αποκτήσουν αυτοί τις απαιτούμενες γνώσεις για να διαπρέψουν;

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις παραπάνω δύο αυτές αλήθειες, την ανάγκη παροχής τροφής και στέγης των απόρων φοιτητών και τη προκοπή των δωρεάν σπουδασμένων Ελλήνων επιστημόνων, κυρία υπουργέ, θα θεωρούσα ευχής έργο αν μπορούσατε να βρείτε κάποιο τρόπο ώστε να παντρέψετε αυτές τις δύο αλήθειες. Οι ευεργετηθέντες να προσφέρουν ετησίως ένα ελάχιστον από το περίσυσμά τους και έτσι να επιστρέψουν κάτι στους ευεργέτες τους, ώστε να ευεργετηθούν αυτοί που έχουν σήμερα ανάγκη. Εντάξτε αυτή την ανάγκη στο κατάλογο των στόχων σας. Βρείτε το τρόπο να εμπνεύσετε τους σπουδασμένους μας. Υπάρχουν πολλοί τρόποι. Εφόσον υπάρχει ανάγκη φτηνής στέγης, θα μπορούσατε να πάρετε τη πρωτοβουλία, ως υπουργός Παιδείας, να δημιουργηθεί ένα «Αποθεματικό Ταμείο», το προϊόν του οποίου θα εξασφάλιζε **θεσμικά** τη χρηματοδότηση «Φοιτητικής Στέγης», για φοιτητές που, όπως διαβάζουμε, τόσο επιτακτικά χρειάζεται ο άπορος φοιτητικός κόσμος της επαρχίας. Ό,τι μπορεί καθένας. Ένας μπορεί 100 το χρόνο, άλλος 500, άλλος 1.000, άλλος 10.000, ή περισσότερα ή και λιγώτερα.

Παρ' όλο που στην Αμερική το πτυχίο των ιδιωτικών πανεπιστημίων κοστίζει εκατοντάδες χιλιάδες, οι απόφοιτοι αισθάνονται υποχρεωμένοι να συνεισφέρουν κάτι στο αποθεματικό του πανεπιστημίου τους. Γιατί όχι και οι Έλληνες απόφοιτοι που πήραν **δωρεάν** παιδεία; Φυσικά δεν αναμένω να δημιουργηθεί Αποθεματικό Ταμείο του μεγέθους των ιδιωτικών Πανεπιστημίων, ειδικά της Αμερικής. Θα βοηθούσε όμως σημαντικά να αναδειχτεί το ηθικό χρέος των ανά το κόσμο Ελλήνων αποφοίτων και να δημιουργηθεί η κουλτούρα μερικής επιστροφής ενός ελαχιστοτάτου ψιχίου του πλούτου που απέκτησαν με τη δωρεάν πανεπιστημιακή εκπαίδευση στη χώρα τους. Στη ζωή δεν πρέπει να είναι τίποτα δωρεάν. Όταν κάποιος παίρνει χωρίς να δίνει, τουλάχιστον κάτι, τότε κάποιος αδικείται.

Είμαι σίγουρος πως υπάρχουν εκλεκτοί άνθρωποι του πνεύματος, των επιχειρήσεων, της πολιτικής, ή και υπαλλήλων του Υπουργείου σας, που θα μπορούσαν, με τη προτροπή σας και υπό την αιγίδα σας, να αναλάβουν την ευθύνη να συστήσουν αυτόν τον φορέα που θα έδινε κάποια λύση στο πρόβλημα της στέγης των απόρων φοιτητών της επαρχίας. Οι Προξενικές Αρχές θα χρειαστεί να παίξουν πρωταρχικό ρόλο για τη πληροφόρηση και τη πειθώ των

αποδήμων αποφοίτων για την ορθότητα του εγχειρήματος. Υπάρχουν επίσης πολλοί συνταξιούχοι απόφοιτοι και θα μπορούσαν , σκοτώνοντας το χρόνο τους, να συμβάλουν σε αυτό το ωραίο έργο. Οι ευπορούντες Έλληνες απόφοιτοι πρέπει να δούν ότι υπάρχουν και άλλοι άνθρωποι σε κατάσταση που και αυτοί πιθανόν να βρέθηκαν στα φοιτητικά τους χρόνια. Αν μπορούν, δεν αξίζει το κόπο να βοηθήσουν; Η προσφορά κάνει και δείχνει τον «άνθρωπο». Με τη προσφορά βρίσκουμε τον εαυτό μας και γινόμαστε «άνθρωποι». Και για ένα «άνθρωπο». ευτυχία είναι να δίνεις.

Κυρία Υπουργέ,

Είμαι βέβαιος ότι οι απόφοιτοί μας θα ανταποκριθούν θετικά σε μια τέτοια ωραία προσπάθεια και ως εκ τούτου εξαρτάται από εσάς να βοηθήσετε να αναδείξετε το «καλό» που υπάρχει μέσα μας και να μη το αφήσουμε θαμμένο κάτω από την αδιαφορία και τον εγωισμό μας. Εκτός από δικαιώματα έχουμε και υποχρεώσεις και σε μια ευνομούμενη κοινωνία ο πολίτης υποχρεούται να υπακούει, όχι μόνο στο γραπτό αλλά και στον άγραφο νόμο και τις αξίες του ήθους.

Κωνσταντίνος Λυκογιάννης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ: Προς, Ελληνικούς Επιστημονικούς και Επαγγελματικούς Συλλόγους των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής, με την ευχή να διαβαστεί στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου και τη Γενική Συνέλευση του φορέα τους.